

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ДЖЕРЕЛО ЗМЕНШЕННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Рівень розвитку національної економіки визначається рівнем конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, насамперед, промислових підприємств. В умовах відкритої ринкової економіки боротьба за споживача на внутрішньому та зовнішньому ринках вимагає створення та виробництва дійсно конкурентоспроможних товарів. У зв'язку з цим пошук резервів зменшення собівартості продукції є однією з найбільш актуальних проблем для промислових підприємств України.

Основним шляхом зниження рівня собівартості продукції підприємства є скорочення тих витрат, які мають найбільшу частку в її структурі. Упровадження нової техніки, комплексна механізація та автоматизація виробничих процесів, удосконалення технології, впровадження прогресивних видів матеріалів, дозволяє значно знизити собівартість продукції. Зниження собівартості продукції забезпечується також за рахунок підвищення продуктивності праці. При підвищенні продуктивності праці скорочуються витрати праці в розрахунку на одиницю продукції, а отже, зменшується й питома вага заробітної плати у структурі собівартості.

Огляд робіт таких науковців, як Бойчик І. М. [2], Бондар М. Н. [3] дозволяє зробити висновок про те, що у більшості галузей промисловості на сучасному етапі розвитку економіки матеріальні витрати займають велику питому вагу у структурі собівартості продукції, тому навіть незначне заощадження сировини, матеріалів палива та енергії при виробництві кожної одиниці продукції в цілому по підприємству дає великий ефект. На мою думку, цього можна досягти шляхом впровадження сучасних, інноваційних ресурсозберігаючих технологій.

Значні резерви зниження собівартості є у скороченні втрат від браку та інших непродуктивних витрат [4 – 5]. Виявлення причин браку надає можливість провести заходи щодо скорочення та найбільш раціонального використання відходів виробництва. Скорочення витрат на обслуговування виробництва й управління також знижують собівартість продукції. Резерви скорочення загальновиробничих і адміністративних витрат полягають, перш за все, в економії на управлінських витратах. Найбільше значення при цьому мають автоматизація і механізація управлінських процесів.

Собівартість продукції є одним з найважливіших показників, який комплексно характеризує якісні зміни в техніці, технології, організації праці та виробництві, що відбуваються на підприємстві. Зниження витрат виробництва та собівартості продукції є однією з основних умов зростання прибутку підприємства, підвищення рентабельності та ефективності його роботи.

Таким чином, дослідження основних резервів зменшення собівартості продукції дозволило зробити висновок про необхідність активізації інноваційної діяльності на підприємствах в сучасних ринкових умовах. В свою чергу, ефективність інноваційної діяльності на підприємстві значною мірою залежить від інвестиційного клімату в країні, тому реалізація інноваційної стратегії розвитку України – основа для створення конкурентоспроможної продукції вітчизняними підприємствами.

Список літератури: 1. Типове положення з плану, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг), затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 26.04.1996 р. № 473; 2. *Бойчик І.М., Харів П.С., Хопчан М.І., Піча Ю.В.*, Економіка підприємства: Навч. посіб., 2-ге вид., виправлене і доповнене.— К.: «Каравела», Львів: «Новий світ—2000», 2001.; 3. *Бондар М.Н.* Економіка підприємства: Навч. посіб. — 2-ге вид., доп. — К.: А.С.К., 2005 — 400с.; 4. *Григор Н.М., Клименко М.І., Петрова Р.С.*, Методичні рекомендації з формування собівартості продукції (робіт, послуг) у промисловості. Київський державний інститут економіки хімічної промисловості, К. — 2001. —168с.; 5. Економічний аналіз: Навч. посіб./ М.І. Горбатюк; за ред. акад. НАНУ, проф. М.Г. Чумаченька. — К.: КНЕУ, 2001. — 540с.